

Joaquín Arrabal Zamora, contrabaix

Nascut a Almendralejo (1989), estudià a la seva ciutat, a la Fundación Barenboim-Said (Sevilla) i al CSM de Màlaga; va rebre classes de M. McDonald, B. Paradzik, C. Harte, F. Helmerson, P. Pühn i L. Ciorata, entre d'altres. Alumne excel·lent del seu instrument a l'Escuela Superior de Música Reina Sofia (2010-2013), formà part de diverses formacions del centre, del Cuarteto Dittersdorf i del Grupo Fundación Mutua Madrileña. Aquest estiu ha participat al Festival Pau Casals de Prada de Conflent.

El 2008 va guanyar el primer premi de corda del Concurs per a Joves Intèrprets d'Extremadura. I també va ser guardonat amb el Pyntia Ensemble al Concurs Internacional de Música de Cambra de Castella i Lleó (2015).

Solista amb les orquestres joves d'Extremadura, d'Andalusia i la JONDE, ha treballat amb M. Thomas, A. Ros Marbà i G. Dudamel. El 2011 ingressà a l'European Union Youth Orchestra, i hi féu gires per Europa i els EUA. I amb la Gustav Mahler Jugendorchester (2012-2014), amb D. Gatti, V. Ashkenazy o H. Blomstedt.

Ha treballat amb l'Orquesta Nacional de España, Bilbao Orkestra Sinfonikoa, Orquesta Sinfónica de Extremadura, Orquesta de Cadaqués, etc. La tardor del 2014 accedí a l'Orquesta Sinfónica de Castilla y León i des del curs 2015-16 és ajudant de solista a l'Orquesta Simfónica del Liceu.

Daahoud Salim, piano

Nascut el 1990, als 4 anys va rebre les primeres classes de piano del seu pare. Començà els estudis a Sevilla amb Juan Olaya i ha rebut classes i consells de nombrosos intèrprets. El 2010 va guanyar el primer premi del Concurs Internacional de Piano de Carlet en la seva categoria. El 2013 enlestí els estudis superiors de piano a Badajoz, amb Àngel Sanzo, amb matrícula d'honor i premi fi de carrera. Continua els estudis de clàssica i jazz al Conservatori d'Amsterdam, i s'hi graduà amb les màximes qualificacions en tots dos itineraris.

Ha ofert recitals a Espanya, Portugal, Taiwan, el Marroc i Holanda, i ha enregistrat per a la ràdio nacional holandesa; igualment, ha participat en el GrachtenFestival. Ha tocat com a solista amb l'Orquesta Ciudad de Almería, amb el director Michael Thomas, i ha estat de gira amb orquestra pels Països Baixos, sota la batuta d'Andrew Grams.

Té prevista una gira com a solista amb l'Orquesta d'Extremadura i la publicació aquest 2016 d'un disc amb obres d'Erwin Schulhoff, per a Challenge Classics.

DIJOUS, 13 D'OCTUBRE DE 2016 – 19.30 h
El Primer Palau *Sala de Concerts*

Joaquín Arrabal, contrabaix Daahoud Salim, piano

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

D.L.B. 20670-2016

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEO
CATALÀ

Amb el patrocini de:

Programa

I 40'

Joaquín Arrabal, contrabaix

Astrid Steinschaden, piano

P. Valls: *Suite andaluza*

F. Schubert: *Sonata Arpeggione, D. 821*

- I. Allegro moderato (La menor)
- II. Adagio (Mi major)
- III. Allegretto (La major)

G. Bottesini: *Capriccio di bravura*

II 40'

Daahoud Salim, piano

L. van Beethoven: *Sonata núm. 28 en La major, op. 101*

- I. Allegretto, ma non troppo
- II. Vivace alla marcia
- III. Adagio, ma non troppo, con affetto
- IV. Allegro

E. Schulhoff: *Suite núm. 3 per a mà esquerra*

Preludio - Aria - Zingara - Improvisazione - Finale

M. de Falla: *Fantasia Baetica*

Comentari

Giovanni Bottesini és el gran nom de la història del contrabaix. Intèrpret, director i compositor, va treballar en diverses ciutats europees –entre elles, Barcelona- i la seva música és obligatòria per als contrabaixistes d'avui dia. El seu catàleg, a més de cançons, música sacra i òperes, conté obres com el *Capriccio di bravura*, que exigeix de l'intèrpret tant virtuosisme tècnic com domini de l'estil líric propi del bel canto. I és l'admiració per Bottesini, precisament, el que traspua rere el llenguatge absolutament romàntic de la *Suite andaluza* del català Pere Valls, autor d'un catàleg variat, però avui malauradament no gaire difós, per al contrabaix.

La deliciosa *Sonata Arpeggione* de Schubert deu bona part de la seva popularitat a les diverses versions que n'existeixen, ja que l'instrument original, a cavall de la viola de gamba i la guitarra, va tenir una existència efímera. A la primera edició, que ja va comportar transcripcions per a violí i violoncel, n'han seguit per a viola, guitarra i contrabaix, entre d'altres.

La *Sonata op. 101* enceta la sèrie de les últimes sonates beethovenianes, amb les quals aquesta forma fins llavors definida de manera estable entra en una fase crepuscular, que culmina una transició iniciada anys abans però que en conserva el principi fonamental de construir un desenvolupament a partir d'elements oposats i relacions cíclics entre els moviments. Composta el 1816, aquesta és també la primera sonata designada per al "hammerklavier" en oposició al clavecí i el clavicordi –l'avenç de la mecànica dels pianos estimula el compositor- i una de les poques en què Beethoven inclou expressions pròpies en alemany per definir el caràcter de cada moviment.

La *Suite per a la mà esquerra* d'Erwin Schulhoff –un dels compositors considerats degenerats pel règim nazi i avui oblidats, que es va moure entre extrems tan oposats com el romanticisme, l'expressionisme i el neoclassicisme, passant pels ritmes del jazz- és una mostra dels diversos exemples de virtuosisme esquerrà que va promoure el pianista Paul Wittgenstein, que havia perdut el braç dret a la Primera Guerra Mundial. També va ser a proposta d'un intèrpret –Arthur Rubinstein- i per aquella mateixa època –es va estrenar a Nova York el 1920-, que Falla va compondre la *Fantasia Baetica*, on els trets característics del folklore andalús apareixen estilitzats i sotmesos a una tècnica instrumental àmpliament inspirada en els jocs de la guitarra. Amb tot, l'obra renuncia a la seducció immediata i no abandona una certa melancolia.

Albert Torrens, periodista musical

Proper concert:

DIJOUS, 20 D'OCTUBRE DE 2016 – 19.30 h
El Primer Palau — Sala de Concerts

David Palanca, clavicèmbal

- A. Forqueray: *Suite núm. 5 en Do menor*
- I. Brasa: Transcripció sobre peça barroca per a corda (paràfrasi lliure)
- J. S. Bach: "Xacona" de la *Partita núm. 2* (transcr. L. U. Mortensen)

Esther Piñol i Grífols, arpa

- Ferran Carceller Amorós, marimba
- A. Zabel: *La source (Am Springbrunnen)*, op. 23
- P. Hindemith: *Sonata per a arpa*
- J. Sanmartí: *A través de la pedra*
- S. Brotons: *Subtileza*
- G. Fauré: *Impromptu op. 86*

